

BONES MESURES

La Susanna va ser una nena de notable baix. No estava pas malament. Tenia gent per damunt, però tenia més gent per sota. Això la posava en una mitjana acceptable.

La Susanna va ser feliç, mentre els mestres i els pares gaudien de les seves notables aptituds ella es deixava portar sense posar-hi massa pegues a les opinions que era una bona nena.

Va créixer i es convertí en una noia maca. Res de l'altre món però n'hi havia de pitjors. Tenia un cos bonic i ben proporcionat, els cabells brillants d'un color que el sol convertia en rossos i unes dents blanques i perfectes fruit de l'aparell que tant va costar. Potser no li feia gaire falta dur aquell l'aparell tan car però és que tots en portaven i una adolescent que no el portés l'excloïa dels privilegiats joves amb futur enlluernador, al menys a la boca.

No obstant notava que hi havia una cosa que li mancava al seu físic notable i era un bon parell de pits. En tenia sí, però aquelles models que cada dia la saludaven des del anunci de les revistes i les tanques del carrer, els lluien grossos i rodons i en comparació, els seus la feien sentir poca cosa. A més, el món no parava de donar-li imatges de joves ben carregades, plenes de felicitat cridant missatges on deixaven ben clar que si no tenies un bon parell de mamelles, no arribaries enlloc.

Mirat fredament tampoc és que li fessin falta. Amb les que tenia anava ben servida. Però segons aquells missatges, una noia que no tingués un bon parell de pits, estaria pràcticament fora de la possibilitat d'arribar a fites impensables per a les planes i mediocres: ser una top model.

Cada dia en arribar a casa, abans inclús de llançar-se sobre el telèfon, no parava d'insistir als pares de la necessitat de tenir uns bons pits per triomfar. Tant persuasiva va ser la seva insistència que finalment els pares accediren a l'operació d'augment de sina.

Es clar que primer s'havia de parlar amb un psicòleg. Les coses necessiten de l'opinió experta.

Després d'una hora de consulta, aquest no ho dubtà, si el que necessites per estar bé amb tu mateix són un bon parell de mamelles, endavant. No hi ha dubte que en cas contrari li hagués aconsellat que se'ls tragués de sobre. Res millor que dir als que pregunten, la resposta que volen sentir. I ella va tenir molt clar que volia més pit.

L'operació va ser tot un èxit i els pares se sentiren contents per la seva filla i orgullosos per ells mateixos que havien pogut donar-li allò que tant desitjava.

Amb els nous pits, la noia agafà confiança en ella mateixa i aconseguí algunes petites feines com a model. Era un goig per al pares veure-la cofoia de com la miraven amb ulls envejosos les companyes i amb ulls plens de luxúria els nois. Però no en tingué prou. Volia ser famosa, una model que tothom reconegués en la publicitat de tanques i revistes, per la qual cosa decidí que un nou augment de pit li faria més ràpida la pujada a l'estrellat. El pare va arrufar el nas pensant en les despeses i el munt de badocs que es quedarien embadalits mirant la davantera de la seva filla. A la seva mare no li va semblar pas malament. Ella també se'ls hauria augmentat si ho hagués pogut fer quan era el moment. El psicòleg hi va estar d'acord, ja que cobrava una mica més per la consulta, potser per apropar la factura a la mida la nova pitrera.

I així fou con aconseguir tenir el pits amb un volum considerable, com de melonets, destacant orgullosos davant d'un cos prim.

Un dia una d'aquelles companyes sense res més que lluir que una intel·ligència amagada sota un físic desastrós, li va dir que tenia un pit més gros que l'altre. No va fer gaire cas però en arribar a casa es passà una bona estona davant del mirall palpant, sospesant i comprovant que no fora veritat. No podria assegurar si fou a causa de la llum o de l'ombra però notà la diferència.

No trigà ni una setmana a millorar-ne el pit dret, el que notà que era una mica menys lluït que l'esquerre.

A partir d'aquell dia, mesurar-se els pits es va convertir en una costum, era l'última cosa que feia abans d'anar al llit i la primera en aixecar-se. Tant insistí en la que tots dos fossin completament iguals i tan el mesurà que notà que el pit l'esquerre es veia ara menys turgent que el dret. I volta a consultar amb el psicòleg i volta a l'augment.

Els pits van arribar a la mida de dos globus potents, aferrats al cos perquè no marxessin volant.

La mesura dels pits va canviar d'una costum a una obsessió. No passava ni una hora que ja se'ls havia tocat per a comprovar la igualitària presència. I per culpa d'això, anava alternant l'augment d'un o l'altre segons notava la necessitat.

Els pares semblaven una mica estorats de tant entrar i sortir del quiròfan però el psicòleg comentava que l'important era sentir-te bé amb tu mateix.

La cosa va anar a pitjor, els pits ja tenien la mida d'una síndria madura. La veritat es que feia una mica d'angunia veure aquells balons sortint d'un cos esquifit com un palet d'escombra. Però ella no ho veié així.

A mesura que els pits anaven creixent, no només el compte corrent dels metges anava augmentant sinó també la seva fama. Tothom sabia de la noia dels grans pits. Ella estava més que contenta, encara que si era sincera, no hi veia res de l'altre món en aquelles boles massisses que li donaven mal d'esquena i a més no sentia res si algú li tocava. Era com si li passessin la mà per la sabata. A ella només li preocupava que tots dos pits fossin de la mateixa mida. I això no hi havia manera d'aconseguir-ho.

Quan ja els pits havien superat el que una dona pot suportar sense caure cap al davant, la seva família va decidir parlar seriosament amb ella i el psicòleg. La cosa no podia continuar, tenia l'esquena desfeta, a prou penes si podia caminar i el minut de glòria que havia obtingut ni tant sols havia servit per a fer-la sentir a gust amb ella mateixa. I amb molt de disgust per part de la mare, decidiren que s'havia de reduir el volum dels pits pel bé de la seva salut. El psicòleg hi va estar d'acord. Ella s'hi va negar.

No van fer cas de la seva negativa, i enganyant-la amb la promesa d'un nou augment li van reduir les protuberàncies a una mida normal.

En despertar i veure l'engany, amenaçà que demandaria a tothom per la salvatge reducció a què havia estat sotmesa.

Però vet aquí que mentre estava convalescent, una infermera li comentà que havia notat que tenia una orella més grossa que l'altra.

BILOIA